

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget om ophævelse af fradragsretten for bidrag til dækning af realkreditinstitutters administrationsudgifter og reservefondsobygning samt for visse udgifter til formueadministration indgår i finanslovsaftalen af 30. november 1989.

Ligningsloven og personskatteloven er senest ændret ved lov nr. 388 af 7. juni 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, sp. 9847, 10048, 11008, 11395; tillæg A, 5805; tillæg C, 1243.

Forslagets administrative og provenumæssige konsekvenser

Forslaget anslås at medføre en administrativ lettelse, der indebærer en besparelse i kommunerne i størrelsesordenen 10 årsværk. Ophævelsen af fradragsretten for udgifter til formueadministration medfører, at et felt på selvangivelsen kan fjernes.

Forslaget skønnes at give et merprovenu på ca. 500 mio. kr. i 1990 målt i forhold til gældende regler, heraf godt 270 mio. kr. til kommunerne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Fradragsretten for løbende bidrag til administration og reservefonde i forbindelse med realkreditlån foreslås ophævet. Fradragsretten foreslås alene ophævet for ikke-erhvervs-mæssig gæld, idet fradragsretten alene foreslås ophævet for ejerlejligheder og ejendomme indeholdende én eller to selvstændige lejligheder, der tjener til bolig for ejeren. Fradragsretten foreslås således ophævet for bidrag vedrørende lån i én- og tofamilieshuse, ejerlejligheder og stuehuse til landbrugsejendomme m.v.

For ejendomme, der udelukkende udlejes, foreslås fradragsretten bevaret, da der er tale om erhvervs-mæssig gæld og dermed om en driftsomkostning.

Boligministeren har den 11. oktober 1989 fremsat forslag til ny realkreditlov. I dette forslag modificeres det såkaldte balanceprincip, der hidtil har sikret, at låntagernes betalinger af renter og afdrag til realkre-

ditinstitutterne nøje svarer til institutternes betalinger til obligationsejerne på de enkelte lån. Dette ændres nu til et bredere, såkaldt globalt balanceprincip, hvorefter realkreditinstitutterne kan yde kontantlån, hvor der er en rentemarginal. Det betyder, at realkreditinstitutterne ikke vil være tvunget til at opkræve administrations- og reservefondsbidrag, da de kan finansiere deres udgifter ved rentemarginalen.

Fradragsbegrænsningen skal også have virkning for fremtidige realkreditlån, uanset om der opkræves administrations- og reservefondsbidrag for disse.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om begrænsning af fradragsret også for lån, hvor bidragene ikke opkræves særskilt. I disse tilfælde må det på grundlag af institutternes regnskaber opgøres, hvor stor en del af låntagers rentebetalinger til realkreditinstituttet der skal anses for medgået til dækning af administrationsudgifter og reservefondsobygning. Denne del af rentebetalinger vil ikke være fradragsberettiget.

Til § 1, nr. 2

Efter de gældende regler kan udgifter til formueadministration ligesom andre omkostninger, der i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, fradrages ved indkomstopgørelsen med hjemmel i statsskattelovens § 6 a (driftsomkostninger).

Det foreslås at begrænse fradragsretten, således at privatpersoner ikke længere kan fradrage udgifter til depotgebyrer, boksleje, kontooversigter samt rådgivning og administration i øvrigt vedrørende værdipapirer og bankindeståender.

Fradragsretten for de nævnte udgifter ophæves efter forslaget kun, når udgifterne er afholdt i forbindelse med at erhverve, sikre og vedligeholde indkomst, der skattemæssigt behandles som *kapitalindkomst*.

Der vil således ikke være fradragsret for personers udgifter til formueadministration, når formuen ikke anbringes i egen erhvervsvirksomhed.

Er de nævnte udgifter afholdt af et selskab, en skattepligtig fond eller forening eller afholdt som led i